

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

ODPOWIEDZI NA ZARZUTY

WOBEC STANOWISKA SEDEWAKANTYSTYCZNEGO

KRAKÓW 2014

www.ultramontes.pl

Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego

OPRACOWAŁ

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

Zarzut I: By umożliwić wybór papieża Papież Pius XII zniósł na czas konklawe wszystkie kary kościelne. Tak więc gdyby nawet papież *Vaticanum II* byli heretykami przed swoim wyborem, to i tak wciąż byłoby ważnie wybrani.

Odpowiedź: Heretycy i schizmatycy są na mocy BOŻEGO PRAWA wykluczeni z wyborów na Papieski Urząd. Papież Pius XII zniósł kościelne kary; natomiast nie byłby w stanie, nie mógłby i nie udzielił dyspensy od Prawa Boskiego.

Dowód:

A. *Institutiones Iuris Canonici* (1950), Coronata

– "Do ważności nominacji na Najwyższy Urząd – wymaganej przez BOSKIE PRAWO – konieczne jest także to, by elekt był członkiem Kościoła; w związku z tym, wykluczeni są heretycy i apostaci (przynajmniej ci publiczni)...".

B. *Institutiones Iuris Canonici* (1921), Marato

– "Heretycy i schizmatycy z mocy samego Prawa Boskiego są wyłączeni z możliwości objęcia Najwyższego Urzędu Kościelnego (Papiestwa), ponieważ, choć z mocy Boskiego Prawa nie są uważani za niezdolnych do udziału w pewnym typie kościelnej jurysdykcji, niemniej jednak, z pewnością muszą być traktowani jako wykluczeni z możliwości zasiadania na tronie Stolicy Apostolskiej, która jest nieomylnym nauczycielem prawdy wiary i ośrodkiem kościelnej jedności".

C. Bulla *Cum ex apostolatus* (15 lutego 1559), Papież Paweł IV

– "Dodajemy również, że gdyby kiedykolwiek się okazało, że jakiś biskup (pełniący nawet obowiązki arcybiskupa, patriarchy, albo prymasa), czy też

kardynał Świętego Kościoła Rzymskiego, albo (jak to zostało wyżej wspomniane) legat, czy też sam Papież rzymski przed dokonaniem jego wyboru do godności kardynała, albo przed wyniesieniem go do godności papieskiej odpadł od wiary katolickiej, albo popadł w jakąkolwiek herezję:

– wówczas wyniesienie albo wybór takiej osoby, nawet dokonane w zgodzie i jednomyślnie przez wszystkich kardynałów będzie żadne, nieważne i próżne.

– Wybór ten bądź wyniesienie nie może być także uznane, ani nie uzyska ważności ani na drodze przyjęcia obowiązków, ani przez konsekrację, ani przez objęcie władzy i zarządu wynikających z urzędu, ani przez rzekomą koronację papieską, ani przez uroczyste oddanie czci, ani przez wyrażenie powszechnej oboediencji, w żadnym czasie, ani w żadnym razie nie może być uznane za zgodne z prawem.

– ...wszystkie razem i każda z osobna z wszelkich wypowiedzi, czynów, działań i decyzji dokonanych przez tę osobę, oraz następstwa tych aktów będą pozbawione wszelkiej mocy, nie będą mieć żadnego znaczenia, ani nie będą dla nikogo normą prawa.

– Prócz tego wszystkie razem i każda z osobna z osób wyniesionych i awansowanych w taki sposób do swych godności, mocą samego faktu, bez żadnego dokonanego w tej kwestii ogłoszenia będą pozbawione wszelkich godności, miejsc, zaszczytów, tytułów, władzy, urzędów i mocy".

D. *Institutiones Iuris Canonici* (1921), C. Baldii

– "Obowiązujące obecnie prawo dotyczące wyboru rzymskiego Papieża sprowadza się do następujących punktów:...

– Wykluczone jako niezdolne do ważnego wyboru są następujące osoby: kobiety, dzieci przed osiągnięciem wieku rozeznania rozumowego, obłąkani, nieochrzczeni, heretycy i schizmatycy...".

Zarzut II: Sobór Watykański I, nauczał, że św. Piotr zawsze będzie miał następców; i dlatego na Stolicy Piotrowej nie są możliwe długie wakaty.

Odpowiedź: Kościół nigdzie nie określa jak długo na Stolicy Piotrowej może trwać wakat. Między śmiercią Papieża Klemensa IV (29 listopada 1268) i wyborem Papieża Grzegorza X (1 września 1271) okres sedewakancji trwał

prawie trzy lata. W czasie Schizmy Zachodniej było trzech pretendentów do tronu papieskiego; teolodzy uczą, że nawet gdyby żaden z nich nie był papieżem, to nie sprzeciwiałoby się to obietnicy Chrystusa albo nauczaniu o nieprzerwanej sukcesji.

Dowód:

A. *Institutiones Theologiae Fundamentalis* (1929), ks. A. Dorsch

– "Kościół jest zatem społecznością, która z natury rzeczy jest monarchiczna. Lecz nie stanowi to przeszkody by Kościół – przez krótki czas po śmierci papieża, lub nawet przez wiele lat – pozostawał pozbawionym swej głowy (*vel etiam per plures annos capite suo destituta manet*)".

B. *The Relations of the Church to Society* (1882), ks. Edmund J. O'Reilly SJ

– "Przede wszystkim, przez cały okres od śmierci Grzegorza XI w 1378 roku, był Papież – oczywiście, z wyjątkiem interwałów czasu między zgonami i elekcjami odbywanymi dla wypełnienia wakatów przez te zgony spowodowanych. Powtarzam – w każdym wybranym momencie był Papież, prawdziwie obdarzony godnością Wikariusza Chrystusa i Głowy Kościoła, bez względu na to jakie opinie odnośnie jego autentyczności mogły istnieć wśród wielu; i to nie z tej przyczyny, jakoby interregnum trwające przez cały ten okres miało być niemożliwe lub niezgodne z obietnicami Chrystusa, ponieważ w żaden sposób nie jest to oczywiste, lecz dlatego, że niezbitym faktem było to, iż takiego bezkrólewia nie było".

C. *The Catholic's Ready Answer* (1915), ks. M. P. Hill SJ

– "Jeśli podczas całej schizmy (niemal 40 lat) nie było w ogóle żadnego Papieża – nie dowodziłoby to, że urząd i władza Piotra nie została przekazana następnemu Papieżowi należycie wybranemu".

D. *The Defense of the Catholic Church* (1927), ks. Francis X. Doyle SJ

– "Kościół jest widzialną społecznością posiadającą widzialnego Władcę. Jeżeli istniałaby jakakolwiek wątpliwość, kto jest tym widzialnym Władcą, oznaczałoby to, że nie jest on widzialny, a zatem, tam gdzie istnieje jakakolwiek wątpliwość czy dana osoba została legalnie wybrana na Papieża, to ta wątpliwość musi być usunięta zanim będzie on mógł się stać widzialną głową Kościoła Chrystusowego. Święty Robert Bellarmin SJ, stwierdza: «Wątpliwego

Papieża nie można uważać za Papieża»; a Franciszek Suarez SJ, mówi: «Podczas soboru w Konstancji było trzech ludzi przypisujących sobie miano Papieża... Skutkiem tego, mogła zaistnieć sytuacja, że żaden z nich nie był prawdziwym Papieżem i w takim razie, nie było w ogóle żadnego Papieża...»".

Zarzut III: Gdyby wszyscy papieże *Vaticanum II* byli nieprawowici, to nie byłoby wtedy żadnych kardynałów zdolnych wybrać przyszłego papieża. A zatem, byłby to koniec papiestwa, co jest niemożliwe.

Odpowiedź: Podczas Schizmy Zachodniej, trzech ludzi uważało się za papieża (prawdziwy papież w Rzymie, drugi w Awinionie, trzeci w Pizie). Aby zakończyć niemal czterdziestoletni okres schizmy, sobór w Konstancji postanowił, że w papieskim konklawe wezmą udział wszyscy kardynałowie, a wraz z nimi delegaci z każdej nacji (wybrano Papieża Marcina V). Teolodzy uczą, że w razie wątpliwości lub braku kardynałów, Kościół ma prawo wyboru swej Głowy.

Dowód:

A. *De Potestate Ecclesiae*, Vitoria OP

– "Jeśli nawet św. Piotr niczego nie postanowił, od czasu jego śmierci Kościół posiada moc by go zastąpić i wyznaczyć jego następcę... Jeśli na skutek jakiegoś nieszczęścia, wojny lub plagi miało zabraknąć wszystkich kardynałów, to nie możemy wątpić w to, iż Kościół mógłby sobie zapewnić wybór Ojca Świętego.

– Wówczas takiej elekcji powinien dokonać cały Kościół a nie jakiś Kościół partykularny. Dzieje się tak dlatego, że ta moc jest wspólna i dotyczy całego Kościoła. Tak więc musi to być obowiązkiem całego Kościoła".

B. *De Comparatione Auctoritatis Papae et Concilii*, Kajetan OP

– "...w drodze wyjątku i w sposób zastępczy, ta moc (tzn. wyboru papieża), przypada na Kościół i Sobór, czy to z powodu braku kardynałów-elektorów, czy dlatego, że istnieje odnośnie nich wątpliwość, bądź sam wybór jest niepewny, jak to miało miejsce w czasie Schizmy [Zachodniej]".

C. *De Ecclesia Christi*, Billot SJ

– "Kiedy zaszłaby konieczność przeprowadzenia konklawe – jeżeli jest niemożliwe kierowanie się regulacjami papieskiego prawa, jak się to zdarzyło

podczas Wielkiej Schizmy Zachodniej – bez trudności można przyjąć, że uprawnienie do wyboru mogłoby zostać scedowane na Sobór Powszechny".

– "Ponieważ w takich wypadkach prawo naturalne określa, iż władza zwierzchnika przechodzi na bezpośredniego podwładnego, gdyż jest to absolutnie koniecznym dla przetrwania społeczności i uniknięcia udruk najwyższego stopnia".

D. *The Church of the Incarnate Word* (1954), Msgr. Charles Journet

Kościół podczas wakatu Stolicy Apostolskiej

– "Po śmierci Papieża nie wolno nam myśleć o Kościele, iż posiada papieską moc w czynie (*in actu*), w stanie rozproszenia, przez co on sam mógłby powierzyć ją następnemu Papieżowi, w osobie którego zostanie ona na powrót skondensowana i ostatecznie ugruntowana. Kiedy Papież umiera Kościół jest osierocony i w odniesieniu do widzialnej powszechnej jurysdykcji jest on naprawdę pozbawiony głowy. Jednakże nie jest bezgłowy na podobieństwo schizmatyckich kościołów, bądź ciała znajdującego się w stanie rozkładu. Chrystus kieruje nim z nieba... Jednakże, chociaż tętno życia spowolniało, to nie opuścił On Kościoła; Kościół posiada moc Papiestwa w możności (*in potentia*), w tym znaczeniu, że Chrystus, który chciał by Kościół zawsze zależał od widzialnego pasterza, dał Kościołowi moc do wyznaczenia człowieka, któremu On Sam powierzy klucze Królestwa niebieskiego, jak niegdyś przekazał je Piotrowi".

– "Podczas wakatu na Stolicy Apostolskiej, ani Kościół ani Sobór nie może naruszyć ustalonych już wcześniej postanowień w celu określenia ważnego trybu przeprowadzenia elekcji (kardynał Kajetan OP, *De Comparata*, cap. XIII, n. 202). Jednakże w przypadku zezwolenia (np. jeśli Papież nie określił niczego z tym sprzecznego), albo w sytuacji dwuznaczności (np., jeżeli nie wiadomo, kto jest prawdziwym kardynałem lub kto jest prawdziwym Papieżem – jak to było w czasie Wielkiej Schizmy), moc «przypisania papiestwa takiej to a takiej osobie» przechodzi na Kościół powszechny, Kościół Boży".

Zarzut IV: Jeśliby nawet papież popadł w herezję, to pozostałby papieżem do czasu, aż Kościół nie ogłosiłby, że jest heretykiem i że przestał już być papieżem.

Odpowiedź: Papież Paweł IV w *Cum ex apostolatus*, Papież Innocenty III w *Si Papa* oraz teolodzy uczą, że heretycki papież zostaje usunięty z urzędu przez Boga.

Dowód:

A. Bulla *Cum ex apostolatus* (15 lutego 1559), Papież Paweł IV

– "Dodajemy również, że gdyby kiedykolwiek się okazało, że jakiś biskup, (a nawet pełniący obowiązki arcybiskupa, patriarchy, albo prymasa), czy też kardynał Świętego Kościoła Rzymskiego, albo (jak to zostało wyżej wspomniane) legat, czy też papież rzymski przed dokonaniem jego wyboru do godności kardynała, albo przed wyniesieniem go do godności papieskiej odpadł od wiary katolickiej, albo popadł w jakąkolwiek herezję:

– wówczas wybór albo wyniesienie tej osoby, nawet dokonane w zgodzie i jednomyślnie przez wszystkich kardynałów będzie żadne, nieważne i próżne... Prócz tego wszystkie razem i każda z osobna z osób wyniesionych i awansowanych w taki sposób do swych godności, mocą samego faktu, bez żadnego dokonanego w tej kwestii ogłoszenia będą pozbawione wszelkich godności, miejsc, zaszczytów, tytułów, władzy, urzędów i mocy".

B. *Si Papa* (1198), Papież Innocenty III

– "Papież nie powinien chlubić się ze swej władzy, ani nie powinien nieroztropnie szczycić się swoimi zaszczytami i wysoką pozycją, ponieważ im mniejszy jest jego osąd w oczach ludzi, tym większa jest jego ocena w oczach Boga. Tym bardziej nie powinien chlubić się rzymski Papież, ponieważ może być osądzony przez ludzi, a raczej, może być ukazane, że już został osądzony, jeżeli na przykład popadnie w herezję; gdyż ten, kto nie wierzy już został osądzony. W takim wypadku powinno się o nim powiedzieć: «Jeśli sól utraci swój smak, jaki z niej będzie pożytek jak tylko by została wyrzucona i podeptana przez ludzi»".

C. *Institutiones Juris Canonici* (1950), Coronata

– "Jeżeli rzeczywiście zdarzyłaby się taka sytuacja, to on [rzymski Papież] z mocy prawa Boskiego, odpadłby z urzędu i to bez żadnego wyroku – doprawdy, nawet bez deklaratywnej sentencji. Ten, kto otwarcie głosi herezję sam się stawia poza Kościołem i jest niepodobieństwem, by Chrystus mógł zachować Prymat Swego Kościoła w kimś tak niegodnym. Dlatego też, gdyby

rzymski Papież głosił herezję, to jeszcze przed jakimkolwiek potępiającym wyrokiem (który zresztą byłby niemożliwy) utraciłby swoją władzę".

D. Św. Robert Bellarmin (1610)

– "Papież, który jest jawnym heretykiem automatycznie przestaje być Papieżem i głową, tak samo jak automatycznie przestaje być chrześcijaninem i członkiem Kościoła".

E. Św. Antonin (1459)

– "W przypadku gdyby Papież stał się heretykiem, to – przez sam ten fakt i bez żadnego innego orzeczenia – odłączyłby się od Kościoła. Głowa oddzielona od ciała nie może – tak długo jak pozostaje oddzielona – być głową tego samego ciała, od którego została odcięta".

F. Św. Franciszek Salezy (1622)

– "Otóż kiedy Papież jawnie jest heretykiem, *ipso facto* traci swą godność i wyklucza się z Kościoła...".

G. *Prawo Kanoniczne* (1943), Wernz-Vidal

– "Na skutek uporczywej i otwarcie rozgłaszanej herezji, rzymski Papież, jeśliby popadł w herezję, przez sam ten fakt (*ipso facto*) jest uważany za pozbawionego władzy jurysdykcji i to już przed wszelkim deklaracyjnym wyrokiem wydanym przez Kościół... Papież, któryby popadł w publiczną herezję *ipso facto* przestałby być członkiem Kościoła; i dlatego, przestałby być również głową Kościoła".

H. *Introductio in Codicem* (1946), Udalricus Beste

– "Niemala liczba kanonistów uczy, że prócz śmierci i abdykacji, papieska godność może również zostać utracona przez popadnięcie w pewien stan choroby umysłowej, który prawnie równoważny jest śmierci, jak również skutek jawnej i uporczywej herezji. W tym ostatnim przypadku, papież automatycznie utraciłby swą władzę i to rzeczywiście bez ogłaszania żadnego wyroku, ponieważ pierwsza Stolica (tj., Stolica Piotrowa) przez nikogo nie jest sądzona... Powód tego jest taki, iż papież popadając w herezję przestaje być członkiem Kościoła. Ten, kto nie jest członkiem społeczności, nie może być, rzecz jasna, jej głową".

I. *Epitome Juris Canonici* (1949), A. Vermeersch

– "Zgodnie przynajmniej z bardziej rozpowszechnionym nauczaniem rzymski Papież jako prywatny nauczyciel może popaść w jawną herezję. Wtedy to, bez żadnego deklaratywnego wyroku (jako że najwyższa Stolica nie jest sądzona przez nikogo), automatycznie (*ipso facto*) utraciłby tę władzę, której ten, kto nie jest już członkiem Kościoła nie jest zdolny posiadać".

Opracował bp Mark A. Pivarunas CMRI

www.cmri.org

Z języka angielskiego tłumaczył Mirosław Salawa

Przypisy:

(a) Por. 1) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [Sedewakantyzm](#). b) [Konsekracje biskupie w czasie przedłużającego się okresu Sede vacante](#). c) [Czasy ostateczne a fałszywy ekumenizm](#). d) [Vaticanum II "w świetle Tradycji"?](#) e) [O Przysiędze antymodernistycznej](#). f) [Sede vacante. Rocznica śmierci papieża Piusa XII](#). g) [Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre](#). h) [Zapowiedź "kanonizacji" Jana Pawła II – człowieka, który odstąpił od wiary katolickiej łamiąc I przykazanie Dekalogu](#).

2) [Stanowisko teologiczne Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej \(CMRI\)](#).

3) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). b) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostolski zniszczony przez Vaticanum II](#). c) [New Age, Nowa Religia](#). d) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz](#). e) [Karmić dusze nauką prawdy](#). f) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci](#).

4) Patrick Henry Omlor, a) [Zbójcecki Kościół. Część I](#). b) [Zbójcecki Kościół. Część II](#). c) [Zbójcecki Kościół. Część III](#).

5) Ks. Anthony Cekada, [Czy ekskomunikowany kardynał może zostać wybrany na papieża?](#)

6) Ks. Michael Oswald, [Odrzucenie fałszywego kościoła. \(List do duchowieństwa diecezji Rockford\)](#).

7) Ks. Noël Barbara, [Papieska nieomylnność a dzisiejszy kryzys w Kościele](#).

8) Ks. Johannes Heyne, [Wolność zatracenia: Sprzeczność nauczania Vaticanum II z prawdziwą katolicką nauką](#).

9) [Mały katechizm o Syllabusie](#).

10) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.](#)

11) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.](#)

(Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))